

vertrouwen, op praktische gronden een Contact-Commissie, CC, . . . gevormd voor tijd aan bevrijding voorafgaande en vacuüm. Een uitgebreider adviescommissie voor tijd na bevrijding wordt voorbereid.

Na overleg met ondergrondse groeperingen zou meerderheid CC eerbiedig in overweging willen geven aanwijzing door de Kroon van één regeringsvertegenwoordiger en één of meer plaatsvervangers voor geval van ontstentenis. Mocht evenwel de Kroon voorkeur blijven geven aan aanwijzing in Nederland, dan zal Contact-Commissie na bekomen opdracht tot aanwijzing van één of meer regeringsvertegenwoordigers overgaan, evenzo, indien de nood dringt en nog geen beslissing van de Kroon is ontvangen.'

Meijer had op dit telegram tegen dat de Contact-Commissie als zodanig in de eerste belangrijke aangelegenheid waarmee zij zich bezighield, met meerderheid van stemmen een eigen standpunt had bepaald en dat zij, dat standpunt naar Londen seinend, geen woord aan het minderheidsstandpunt had gewijd. 'Hierdoor heeft', zo waarschuwen hij en van Randwijk minister van Heuven Goedhart (zulks in een brief d.d. 15 juli die via de Zwitserse Weg naar Londen werd gezonden) 'de commissie niet voldaan aan haar eigenlijke taak: een antwoord op te stellen dat een getrouw beeld biedt van de opvattingen der illegale groepen . . . Zoals de zaken nu staan, overweegt de gehele linkergroep haar vertegenwoordiging uit de Contact-Commissie terug te trekken.'¹ In een aparte brief aan van Heuven Goedhart d.d. 16 juli deed van Randwijk uitkomen dat hij de linkersectie in politiek opzicht aanzienlijk belangrijker vond dan de beide andere en dat de Contact-Commissie een 'reactionaire' meerderheid had. 'Trouw' (d.w.z. Bruins Slot), schreef hij,

'vertegenwoordigt KP, LO en min of meer Onderwijsverzet, maar wat is dat in vergelijking met de groepen V[rij] N[ederland], Parool, Waarheid (CPN), J[e] [M]aintiendrai, Christoffor en Katholiek Kompas (die de representatie zijn van alle vooruitstrevende katholieken, zoals dit in ander verband toch ook met VN, Parool en JM het geval is)? Voorts dan nog de RVV, Vrije Kunstenaar en De Vrije Katheder. Het is de vraag of, wanneer men op de organisaties let, deze groepen tezamen een minderheid vormen en voorts is in ieder geval zeker dat in deze groepen op zijn duidelijkst politieke wilsvorming heeft plaatsgevonden, veel meer dan bijv. in LO, NC, NSF e.d. het geval is. Die zijn immers zeer heterogeen samengesteld en feitelijk niet bij machte en ook niet gerechtigd om op de wijze als wij dat kunnen, een *politieke* mening van hun groep te vertegenwoordigen.

¹ Brief, 15 juli 1944, van J. Meijer en H. M. van Randwijk aan van Heuven Goedhart (Zwitserse Weg A, 4 c (H 197)).